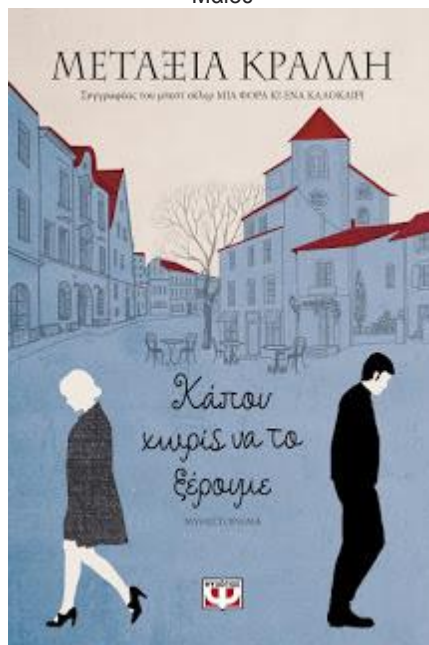

ΚΑΠΟΥ ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΤΟ ΞΕΡΟΥΜΕ της Μεταξίας Κράλλη - Book review

08

Μαΐου

Συνοπτική περίληψη του βιβλίου:

Χρύσα και Μάχος, Μάχος και Χρύσα. Ένα αγόρι κι ένα κορίτσι. Ένας μαθητής και μια μαθήτρια. Που μετά γίνονται ένας φοιτητής και μια φοιτήτρια. Και μετά ένας χημικός μηχανικός και μια δικηγόρος. Ζουν στην Αθήνα. Δηλαδή... όχι πάντα. Ερωτεύονται – ο Μάχος περισσότερο από τη Χρύσα. Ταλαιπωρούνται – η Χρύσα περισσότερο από τον Μάχο. Ίσως όμως κι όχι... Ενθουσιάζονται, πενθούν, διασκεδάζουν, πέφτουν και ξανασηκώνονται. Οι δρόμοι τους διασταυρώνονται πολλές φορές, χωρίς όμως ποτέ να συναντηθούν οι δυο τους. Κι αυτό το κάτι παραπάνω, αυτό που όλοι οι άνθρωποι ονειρεύονται να ζήσουν, φαίνεται να τους ξεφεύγει. Γιατί στην αληθινή ζωή τα πράγματα δεν έρχονται πάντοτε όπως θα έπρεπε να έρθουν. Ή μήπως όχι;

Μια ιστορία για δυο ανθρώπους στην ίδια πόλη, ένα βιβλίο για τις χαρές και τις λύπες που φέρνουν μαζί τους τα χρόνια καθώς περνούν, αλλά και για τη μαγεία που μας περιμένει στην επόμενη στροφή, όταν πια έχουμε πάψει να πιστεύουμε σε αυτήν.

Προσωπική άποψη:

Η ζωή μας αποτελείται και συντίθεται από πολλές, μικρές και μεγάλες στιγμές. Άλλες είναι σημαντικές, άλλες λιγότερο, όμως η κάθε μία απ' αυτές έχει τη δικιά της μοναδικότητα και προσθέτει το δικό της λιθαράκι σε ένα ψηφιδωτό καμωμένο από τις ίδιες μας τις αποφάσεις, τις πράξεις που μας οδηγούν βήμα βήμα σε εκείνο το κομβικό σημείο της διαδρομής μας τούτης, όπου όλα όσα κάναμε, όλα όσα επιλέξαμε, όλα όσα είμαστε, έρχονται να ανταμώσουν με το

πεπρωμένο μας, με αυτό που η μοίρα έχει γράψει για εμάς, και μέσα από το πάντρεμά τους να φτάσουμε σε αυτό που οδηγούμασταν όλα αυτά τα χρόνια να γίνουμε. Αυτή είναι η κεντρική ιδέα του νέου βιβλίου της Μεταξίας Κράλλη, που όπως δε γνωρίζουμε το πρόσωπό της, έτσι δεν γνωρίζουμε και ποια νέα εμπειρία μάς περιμένει σε κάθε νέο της πόνημα.

Χρύσα και Μάχος. Ένα αγόρι κι ένα κορίτσι που μεγαλώνουν στην ίδια περιοχή, με δέκα χρόνια να τους χωρίζουν ηλικιακά, μέσα σε δύο οικογένειες που αν και δημιουργούνται και πορεύονται κάτω από τις ίδιες κοινωνικοπολιτικές συνθήκες, λειτουργούν με τέτοιο τρόπο που οι αντιθέσεις τους όχι μόνο είναι εμφανείς, αλλά δεν χωράνε κι αμφισβήτηση. Δρόμοι παράλληλοι, μα και τόσο διαφορετικοί συνάμα. Δρόμοι που στροβιλίζονται και διασταυρώνονται, όπως και οι δύο νέοι αυτοί άνθρωποι. Δρόμοι που ανταμώνουν, χωρίς, ωστόσο, το ίδιο να συμβαίνει και για τους ίδιους. Συναισθήματα, ελπίδες, πόθοι, όνειρα, τόσο όμοια, τόσο ίδια, όχι όμως και η πορεία προς την κατάκτηση και πραγμάτωσή τους. Δεν είναι πάντοτε το ίδιο εύκολο. Το έδαφος δεν είναι σε κάθε περίπτωση εξίσου πρόσφορο. Και κάπου μέσα τους, νιώθουν κάτι να τους λείπει, γιατί έτσι είμαστε φτιαγμένοι οι άνθρωποι. Να ζητάμε πάντα κάτι περισσότερο. Να αναζητάμε αυτό που μας λείπει, γιατί μονάχα αν το βρούμε θα μπορέσουμε να νιώσουμε ολόκληροι.

Η αλήθεια είναι πως μέχρι να διαβάσω το βιβλίο, άκουσα πολλά σχόλια γι' αυτό. Σχόλια διαφορετικά, ετερόκλητα, γιατί ο καθένας από εμάς έχει τη δικιά του οπτική, μα και τις δικές του προσδοκίες. Όσον αφορά εμένα, αυτή η "στροφή" της κυρίας Κράλλη σε πιο ουσιαστικές ιστορίες, που έχουν να πουν κάτι περισσότερο, πιο σημαντικό, από την εξιστόρηση ενός μεγάλου έρωτα, με έχει κερδίσει. Το 2016 -αλήθεια, πόσο γρήγορα περνάει ο καιρός- ήταν το "Κάποτε στη Σαλονίκη", ένα από τα ωραιότερα σύγχρονα ιστορικά μυθιστορήματα, που μας ταξίδεψε στη Θεσσαλονίκη του πολέμου και που μας σύστησε μια οπτική της Ιστορίας και των ανθρώπων της που δεν γνωρίζαμε ή που, έστω, δεν είχαμε αναλογιστεί σε πολύ μεγάλο βαθμό. Φέτος, είναι το "Κάπου χωρίς να το ξέρουμε", ένα βιβλίο που μας ταξιδεύει σε μια άλλη Ελλάδα, πιο σύγχρονη μεν, αλλά εξίσου εμμονική με τους καθωσπρεπισμούς που έχουν περάσει στο αίμα κάθε ελληνικής οικογένειας, που ζει, δημιουργεί οικογένειες, κάνει παιδιά και τα μεγαλώνει σύμφωνα με όλα αυτά τα κοινωνικά στερεότυπα που δεν θα έπρεπε να έχουν θέση στη ζωή τους.

Ζωές επηρεασμένες από τα κατάλοιπα άλλων εποχών που συντηρούν διακρίσεις και ανισότητες που, δυστυχώς, φτάνουν μέχρι και τις μέρες μας, που αν και τις βλέπουμε, τις βιώνουμε, τις νιώθουμε στο πετσί μας, μας ενοχλούν και τρώνε τις σάρκες μας, δεν κάνουμε τίποτα ουσιαστικό, εν τέλει, για να τις πετάξουμε από πάνω μας. Άνθρωποι θύματα των πολιτικών αλλαγών που υπόσχονται μέλλον για τη χώρα, για τους νέους της, μα που στην πραγματικότητα απλά μπλέκουν τους πάντες σε κυβερνητικά παιχνίδια εκμετάλλευσης που μας έκαναν πλύση εγκεφάλου, διάβρωσαν τις αξίες και την ηθική μας και μας έχει φέρει στο σήμερα, σε ένα παρόν δίχως μέλλον. Οικογένειες που έζησαν με την εμμονή να κάνουν το καλύτερο για τα παιδιά τους, παίρνοντας δεκάδες λάθος αποφάσεις με καταστροφικά πολλές φορές αποτελέσματα, και που την ίδια στιγμή τα πίεζαν για μια κοινωνική αποκατάσταση για τα μάτια του κόσμου και μόνο. Και μέχρι και σήμερα, σαν όλα αυτά να είναι βαθιά ριζωμένα μέσα μας, κι εμείς κρατιόμαστε σφιχτά πάνω σε όλα αυτά, έστω κι αν μέσα μας καίει το θέλω για αλλαγή.

Η ιστορία της Χρύσας και του Μάχου είναι λίγο πολύ σαν τις ιστορίες όλων μας. Ιστορίες που έχουν να κάνουν με το πως οι άνθρωποι αντιμετωπίζουν και χειρίζονται, τις ίδιες ακριβώς καταστάσεις και συνθήκες που επικρατούν γύρω τους, με εντελώς διαφορετικούς, όμως, τρόπους. Τρόπους που επηρεάζονται και καθορίζονται όχι μόνο απ' αυτό που υπάρχει μέσα μας, αλλά από τις εικόνες που αποκομίζουμε μεγαλώνοντας, από τα βιώματά μας, τον τρόπο που μεγαλώνουμε και γαλουχούμαστε από την οικογένειά μας που "φυτεύει" στην ψυχή και στη συνείδησή μας αξίες, αλλά και μικρόβια που απειλούν την προσωπικότητά μας και τα θέλω μας κόντρα στα κοινωνικά πρέπει. Ιστορίες που έχουν να κάνουν με την συμπεριφορά μας, τις επιλογές μας, τη διαχείριση των συναισθημάτων μας, του πόσο κόντρα τολμάμε να πάμε ενάντια στο ρεύμα και η ανάγκη για επιβίωση που πολλές φορές δεν μπορεί να συμβαδίσει με το "μπορώ" και το "θέλω".

Το "Κάπου χωρίς να το ξέρουμε", αν το αντιμετωπίσουμε ως αυτό που είναι και όχι ως αυτό που ίσως πιστεύαμε πως θα είναι, πρόκειται για ένα καθόλα ρεαλιστικό βιβλίο, με τους ήρωες του οποίου ταυτιζόμαστε και συμπάσχουμε επειδή, είτε τώρα είτε κάποια άλλη στιγμή της ζωής μας, βρεθήκαμε σε κοινά με αυτούς μονοπάτια. Γιατί, κατά βάθος, ακόμα κι αν δεν το παραδεχόμαστε, όλοι μας πορευόμαστε σε τούτη τη ζωή με τα ίδια όνειρα, τις ίδιες ελπίδες, με φιλοδοξίες που δεν διαφέρουν πολύ από εποχή σε εποχή, παρά μονάχα αλλάζουν λίγο το σχήμα τους, όχι όμως και τον πυρήνα τους. Ένα βιβλίο συγκινητικό και βαθιά ανθρώπινο, που μας προκαλεί ν' αντιμετωπίσουμε τη ζωή μας και να μην χάσουμε την πίστη μας στο όνειρο, μα πάνω απ' όλα στην ίδια την αγάπη, που μπορεί να μην πραγματώνεται όταν εμείς το επιθυμούμε, αλλά που σίγουρα θα βρει τον δρόμο της προς αυτό όταν θα είναι η κατάλληλη στιγμή.

Βαθμολογία 9/10

Ταυτότητα βιβλίου:

Συγγραφέας: Κράλλη Μεταξία

Εκδόσεις: Ψυχογίος

Κατηγορία: Ελληνική Λογοτεχνία

Έτος Έκδοσης: 2019

Αρ. σελίδων: 488

ISBN: 978-618-01-2913-7